

N:o 37.

Af herr **O. N. Olsson** i Heden, om *skrifvelse till Kungl. Maj:t* angående ersättning åt vissa ledamöter af inskrifningsnämnd och inskrifningsrevision.

Ehuru min med fleres motion n:o 90 i Andra Kammaren vid förra årets riksdag, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående ersättning till vissa ledamöter af inskrifningsnämnd och inskrifningsrevision, afslogs, vågar jag likväl redan i år förelägga densamma till Riksdagens förnyade pröfning, dels därtill uppmanad af flera, som funnit de uti förbemälda berörda förhållanden sådana, att de kräfva rättelse, och dels därtill uppmuntrad af vissa yttranden uti fjolårets femte tillfälliga utskotts motivering i dess utlåtande n:o 32, däri utskottet beträffande frågans reella del erkänt, att det uti motionsförslaget ligger en »riktig tanke». Själfva yrkandet i motionen var detta: »att af landsting eller stadsfullmäktige vald ledamot i inskrifningsnämnd eller inskrifningsrevision eller i ledamots ställe inkallad suppleant må för deltagande i nämndens eller revisionens sammanträden åtnjuta reseersättning jämte dagtraktamente enligt fjärde klassen af gällande resereglemente.»

Som bekant, utgår nu reseersättning till ifrågavarande ledamöter efter tredje klassen af resereglementet, men icke dagtraktamente. Detta verkar därhän, att inom orter, där lokal- och kommunikationsförhållandena äro sådana, att ledamöterna i fråga resa långa sträckor med landsvägsskjuts, såsom i landets nordliga delar, ställer denna ersättning sig så fördelaktig, att vederbörande icke allenast däraf kunna bestrida rese- och traktamentskostnader utan göra besparing, under det att, där resorna i hufvudsak ske å järnväg och ångbåt, såsom i landets södra och västra delar, reseersättningen endast betäcker resekostnaderna, och vederbörande

ledamöter måste af egna medel bekosta logi och vivre under förrättnings-tiden. Detta kan väl knappast anses för rättvist och riktigt? Under sådana förhållanden och i hvarje fall bör man väl tillse, att såväl trakta-ments- som reseersättning utgår efter en taxa, som närmast kan ersätta de *verkliga* utgifterna för offentliga uppdrag af den beskaffenhet, att någon ersättning anses berättigad.

Då det emellertid torde vara mest korrekt, att rese- och trakta-mentsersättning för här ifrågavarande uppdrag endast utgår till af landsting valda ledamöter, enär af stadsfullmäktige valda endast tjänstgöra inom den stad de tillhöra och sålunda icke äro underkastade pekuniär uppoffring genom uppdraget; samt att den klass i resereglementet tilllämpas, som i praktiken måst motsvaras af verkligheten, så tillåter jag mig att i häntydda riktning inskränka fjolårets förbemälda motion, till hvilkens motivering jag för öfrigt uti väsentliga delar hänvisar, då jag med anslutning till det sålunda anförda vördsamt hemställer,
det behagade Riksdagen besluta

att i skrifvelse anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t vidtaga sådan förändring af sin förnyade förordning af den 12 augusti 1901, § 11, att af landsting vald ledamot i inskrifningsnämnd eller inskrifningsrevision eller i ledamots ställe inkallad suppleant må för deltagande i nämndens eller revisionens sammanträden åtnjuta reseersättning jämte dagtraktamente enligt femte klassen af gällande resereglemente.

Stockholm den 24 januari 1908.

Oscar N. Olsson
från Göteborgs och Bohuslän.

I motionen instämma:

Adolf Johansson,
Joh. Larsson,
Presstorp.

Carl Gustafsson,
W. Bengtsson,
Häradsköp.

C. T. Eind,
Tanum.